

O výrobním dispečerství, flétnách a horském kole

nou hudbu, a že se na rozhovor těší. Přestože v rodině neměla nikoho, kdo by měl muzikantské vlohy, měla to nejdůležitější, podporu rodičů, kteří jí vodili (případně vozili) na zkoušky a koncerty. Od sedmi let totiž začala hrát na zobcovou flétnu. „Hraní se mi líbilo, a tak jsem po třech letech přešla na příčnou flétnu a později, když jsem začala hrát v orchestru, tak na pikolu. Ta má stejné hmaty jako flétna, ale je laděna o oktávu výše a tím je zvukově průraznější,“ vysvětluje Pavlína Kolářová.

V sedmnácti letech vstoupila do prvního souboru, do Dechového orchestru Berouňáčka. Jak šel čas, přibývaly další soubory a najednou si uvědomila, že působí ve čtyřech souborech a ještě chodí každý týden učit do ZUŠ Králův Dvůr zobcové a příčné flétny. Vlastně si to uvědomila, když

ce do hudebního nástroje. Jenom pořídít flétnu není levná záležitost. Ta postříbřená standardní flétna, co mám

já, přijde na 19 000 korun a to nepatří mezi nejdražší. Například střední třída fléten je kolem 50 000 korun, profesionální (jen postříbřená) třeba až 250 000 korun a pozlacená třeba až 500 000 korun. Je to podobné, jako když si kupujete auto, čím dražší, tím lepší a u hudebních nástrojů to platí také, hlavně zvukově,“ říká Pavlína.

I když je dnešní portrét především o hudbě a lásce k ní, Pavlína má ještě jednu vášeň, kterou byste u křehké hráčky na flétnu a pikolu asi nečekali. Intenzivně se věnuje cykloturistice. Na svém horském kole má sježděny všechny kopce v okolí Nižbora (okr. Beroun), odkud pochází a je tam hezká příroda. Avšak jednou ročně vyrazí na adrenalinový a fyzicky náročný výjezd do zahraničí, kde se prý dokonale odreaguje. „Sjezdili jsme Francii, Itálii, Rakousko, a další místa. Nejhezčí ale určitě bylo Norsko. Zájezd trval 18 dní a za den jsme ujeli i přes sto kilometrů. Je tam sice drsná, ale současně úchvatná příroda, kterou si zamilujete,“ končí své zajímavé vyprávění Pavlína Kolářová.

Jiří Dlabaja
tiskový mluvčí AŽD Praha
dlabaja.jiri@azd.cz

Vím, že je ten titulek velmi zvláštní, ale těžce jsem hledal způsob, jak popsat na krátké ploše dalšího zajímavého člověka, kterého vám představujeme v rubrice Portrét. Je jí 35 let, pracuje u AŽD Praha 16 let, v současné době jako výrobní dispečer. Zní to zvláštně, ale pod touto funkcí se skrývá příprava podkladů pro výrobu a tisk různých druhů štítků na adresné i jiné výrobky AŽD. To nejdůležitější je ale, že miluje hudbu, re-

spektive hru na flétnu a pikolu. Řeč je o Pavlíně Kolářové, která na první pohled působí velmi jemně až plaše. Jak ale zjistíte, zdání klame.

Chcete si poslechnout hru na flétnu a pikolu v podání Pavlíny Kolářové?

22. září 2010 – Koncert v Salesiánském divadle v Praze-Kobylisích

18. října 2010 – Koncert v KD Zahradka na Chodově

24. listopadu 2010 – Koncert v Letohrádku Hvězda Praha 6

se vdala a zjistila, že už nemá tolik času. „Proto jsem zůstala u tří souborů. U Symfonického orchestru Prahy 8, Salonního orchestru Prahy 8 a Dechového orchestru Jitřenka Praha,“ říká Pavlína. Zajímavostí je, že je spoluzakladatelkou Symfonického orchestru Prahy 8. Vznikl v roce 2004 a dnes má úctyhodných 43 převážně mladších hráčů. Zdůrazňuji slovo mladších, protože sehnat mladé do podobných hudebních těles, u nichž se striktně dodržují zkoušky, je značný problém.

Pavlína Kolářová díky své hudební vášni sjezdila kus světa. Koncertovala v Německu, Rakousku, Francii, ale nejvíce vzpomíná na Španělsko. Měla příležitost si zahrát s orchestrem v Madridu, ve Státní opeře – ve Španělském sále. Společně se španělským orchestrem Chamartin Madrid zahráli slavnostní mši pod taktovkou španělské dirigentky. I tak je ale její hudební vášeň jen koníčkem. „Naše koncertování není výdělečná činnost. Jsme rádi, když pokryje náklady spojené s přepravou, ubytováním a podobně a ještě musíte shánět sponzory, aby orchestr mohl existovat. Pro hráče jsou pak soukromé investici-

Tomuto článku předcházelo mé faux pas. Firemní poštou mi přišla pozvánka na koncert vážné hudby s osobním pozváním Pavlíny Kolářové. Jenže na ten den jsem měl už nějakou jinou akci a hlavně bych tam ani nešel, protože mi vážná hudba nic neříká. Proto jsem sedl k počítači a na rovinu jsem to Pavlíně Kolářové přiznal s tím, že i tak bych velmi rád o jejím koníčku napsal. Odepsala, že jí to nevadí, že řada lidí nestráví váž-

Víte o zajímavém kolegovi, který hraje v kapele, má pozoruhodnou sbírku, nebo kupříkladu vyniká ve sportu?

Dejte nám vědět prostřednictvím e-mailu: info@azd.cz

Rádi jej navštívíme a v příštím čísle přineseme další poutavý portrét.